

اقتصادها در ۲۰۲۰

سال گذشته تیم دیده بان کارآفرینی ۴۴ کشور را بررسی کرد:

مناطق جهان	درآمد پایین	درآمد متوسط	درآمد بالا
خاورمیانه و افریقا	آنگولا بورکینافاسو مصر مراکش توگو	ایران	اسرائیل کویت عمان قطر عربستان سعودی امارات متحده عربی
آسیای مرکزی و شرقی	هند	قزاقستان اندونزی	ژاپن کره جنوبی تایوان
امریکای لاتین و کارائیب		برزیل کلمبیا گواتمالا مکزیک	شیلی پاناما پورتوریکو اروگوئه
اروپا و امریکای شمالی		روسیه	اتریش کانادا کرواسی قبرس آلمان یونان ایتالیا لتونی لوکزامبورگ هلند نروژ لهستان اسلواکی اسلونی اسپانیا سوئد سوئیس انگلستان امریکا

دیده بان جهانی کارآفرینی

۲۰۲۰-۲۰۲۱

قسمت نخست

مترجم: آزاده حکمی

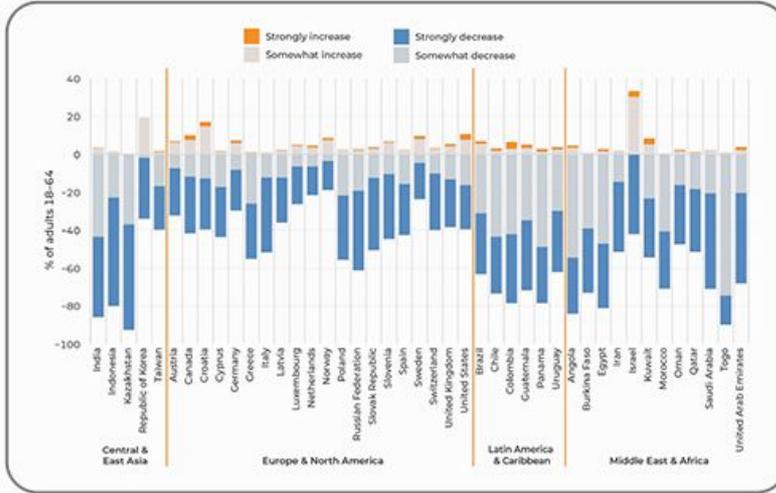
فرصت ها

یکی از فاکتورهای سنجش سطح فعالیت‌های آغازین کارآفرینانه (TEA)، درصد بالغان بین ۱۸ تا ۶۴ سال است که درگیر آغاز یا پیشبرد کسب‌وکار یا تجارت هستند. از ۴۳ اقتصاد بررسی شده که GEM در سال ۲۰۲۰ در خصوص جمعیت بزرگسال آن تحقیق کرده، بیشترین تغییر در خاورمیانه و آفریقا مشاهده می‌شود. در آنگولا نیمی از بزرگسالان فعال مشغول کسب‌وکارند، آماری درخور توجهی در مقایسه با کشورهای مراکش و ایران و اسرائیل که فقط یک نفر از ده نفر مشغول به کار هستند. جالب توجه است که پایین‌ترین رتبه در این باره در اروپا و امریکای شمالی دیده می‌شود که در برگیرنده ۱۴ گزینه از ۲۰ گزینه اقتصاد برتر دنیا است. این آمار در کشورهای امریکای لاتین و حوزه کارائیب که ۶ مورد از ۴۳ مورد اقتصاد بررسی شده را تشکیل می‌دهند، بیش از یک نفر از هر ۵ نفر است.

اثر پاندمی بر درآمد خانوار

جهان نیز بیش از یکی از هر دو نفر گزارش کشورها، ۷ کشور در خاورمیانه و آفریقا، داده است درآمد پس از دوره پاندمی چهار کشور در امریکای لاتین و حوزه کارائیب تغییری نداشته است؛ در میان این دو کشور در آسیای مرکزی واقع اند.

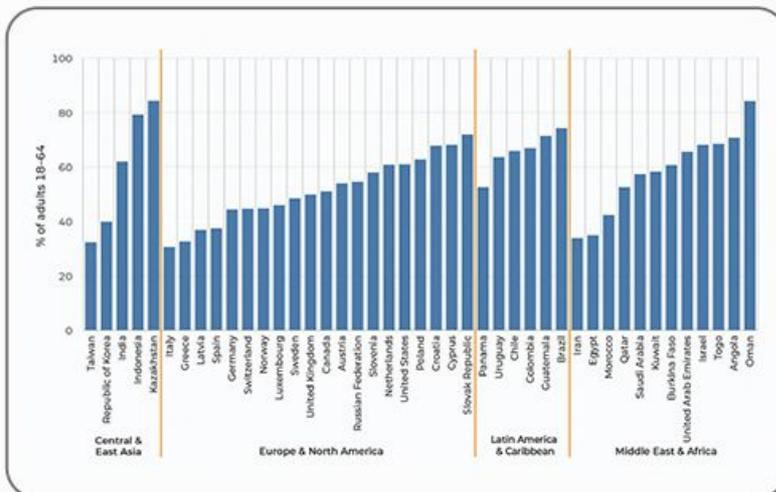
جدول ۱-۲ بالغانی را نشان می دهد که در اثر پاندمی خانه نشین شده اند. بیشترین تعداد در اسرائیل و جمهوری کره و کرواسی دیده می شود. در بررسی نمونه ای ۴۳ اقتصاد جهان، در ۲۸ مورد کمتر از یک نفر بالغ وجود دارد که کاهش درآمد خانوار را گزارش کرده اند. باید به خاطر سپرد که افراد، در ۲۶ مورد از ۴۳ اقتصاد جهان در پاسخ به ۵ سؤال مربوط به درآمد خانوار، گزینه «هیچ تغییر خاصی دیده نمی شود» را انتخاب کرده اند. اغلب این کشورها در اروپا واقع اند و فقط روسیه است که آسیایی محسوب می شود. در ۱۲ کشور در دیگر مناطق

آغاز و توقف کار به علت کرونا

در دو سال گذشته آغاز کرده باشد. آغاز کرده باشد و در بخش دیگری از نظرسنجی جمعیت بزرگسالان درباره این بررسی پرسیده اند که کسی را می شناسند که صاحب کسب و کاری بوده و در نتیجه کسی یا کسانی را می شناسد که کسب و کاری را به عنوان نتیجه پاندمی آغاز کرده است.

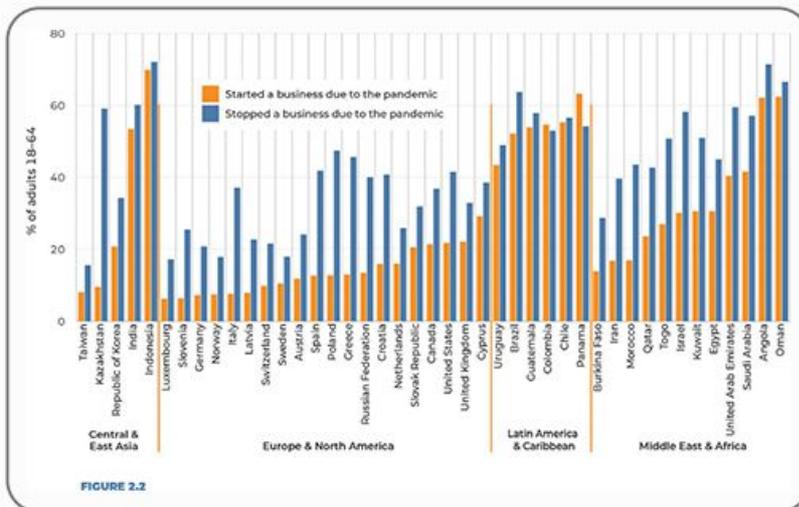
نمودار ۱-۲ درصد بالغانی را نشان می دهد که به طور فردی کسی را می شناسند که کسب و کاری را در دو سال گذشته آغاز کرده باشد. این آمار در مناطق مختلف بسیار متغیر است. در خاورمیانه و آفریقا کسانی که شخصی کارآفرین را می شناسند، از یک نفر از هر ۳ نفر در ایران، تا بیش از ۴ نفر از ۵ نفر در عمان متغیر است. این آمار مشابه آسیای شرقی و مرکزی است. در تایوان یکی از هر ۳ نفر و در قزاقستان بیش از ۴ نفر از ۵ نفر است. کمترین تعداد در امریکای لاتین و کارائیب با آمار ۱ نفر از ۲ نفر در پاناما تا بیش از ۳ نفر از هر ۴ نفر دیده می شود. در نهایت، در اروپا تنها ۳ نفر از هر ۱۰ نفر در ایتالیا و ۷ نفر از هر ۱۰ نفر در اسلواکی کسی را می شناسند که کسب و کاری را

کلمبیا تعداد آغازکنندگان کسب‌وکار از متوقف‌کنندگان آن بیشتر است. در ۱۵ اقتصاد دنیا (همگی خارج از امریکای شمالی و اروپا)، بیش از نیمی از بالغان کسی را می‌شناسند که کسب‌وکارش را به‌دلیل شرایط پاندمی متوقف کرده باشد. در آنگولا و اندونزی این آمار ۷ نفر از هر ۱۰ نفر است. برعکس، کمتر از نیمی از بالغان فعال اتحادیه اروپا و امریکای شمالی کسی را می‌شناسند که کارش به دلیل پاندمی تعطیل شده باشد. شناختن کسی که کسب‌وکارش را با توجه به شرایط پاندمی تعطیل کرده باشد، به عوامل مختلفی، از جمله تعداد کارآفرینان، دیده شدن در جوامع محلی و... بستگی دارد. در مقایسه، نسبت بالغانی که کسانی را می‌شناسند که کسب‌وکار خود را متوقف کرده‌اند، به کسانی که تجارتی را آغاز کرده‌اند، در اندونزی ۷ به ۱۰ و در عمان بیش از ۶ به ۱۰ است. در انتهای دیگر نمودار، تایوان با نسبت ۶ به ۱۲ نسبت بسیار متفاوتی دارد. بالاترین و پایین‌ترین اختلاف به ترتیب متعلق به کشورهای قزاقستان و شیلی است.

کرده است، ۷ تا در اروپا و امریکای شمالی و ۲ تا در آسیای مرکزی و شرقی واقع‌اند. تفاوت پاسخ‌ها بسیار متنوع است و آمار آن در نمودار ۱-۲ نشان داده شده است. در زمانی که دلایل این تغییر در عرصه شغلی هنوز ناشناخته است، توضیح احتمالی می‌تواند دربرگیرنده فرهنگ محلی باشد؛ برای مثال در امریکای لاتین و حوزه کارائیب سیستم‌های حمایتی کمتری به نسبت تعداد جمعیت وجود دارد و افراد کمتری به این حمایت‌ها دسترسی دارند. در دسترس بودن یا نبود سیستم‌های حمایتی و پرداخت مقرری و مستمری و فراتر از همه، سطح پایین درآمد از دیگر دلایل این امر است. همه این کشورها، به جز قزاقستان جزو کشورهای با درآمد سرانه پایین هستند. ستون دوم آبی در نمودار ۲-۲ نشان‌دهنده سهم بالغانی است که کسب‌وکار خود را به‌علت پاندمی تعطیل کرده‌اند. این آمار به وضوح بیشتر از تعداد کسانی است که کسب‌وکار خود را به‌واسطه پاندمی آغاز کرده بودند. فقط در دو کشور پاناما و

نتایج این دو پرسش به‌طور مجزا در نمودار ۲-۲ ترسیم شده است. ستون نخست (نارنجی) درصد بالغانی است که کسی را می‌شناخته‌اند که کسب‌وکارش را در نتیجه کرونا آغاز کرده و ستون آبی کسانی هستند که کار را به‌دلیل کرونا متوقف کرده‌اند. در همه مناطق و به‌طور خاص در خارج از اروپا و امریکای شمالی، نسبت عمده‌ای از بالغان را می‌شناسند که کسب‌وکار در نتیجه پاندمی آغاز شده باشد. در امریکای لاتین و کارائیب، کشورها، به‌جز اوروگوئه، نیمی از بالغان کسی را می‌شناخته‌اند که کسب‌وکار متناسب با دوره قرنطینه و همه‌گیری را آغاز کرده باشد. در هند، عمان، آنگولا و اندونزی کمتر از یکی از ده بالغ کسی را می‌شناسد که شغلی را در این شرایط آغاز کرده است، ۷ تا در اروپا و امریکای شمالی و ۲ تا در آسیای مرکزی و شرقی واقع‌اند. تفاوت پاسخ‌ها بسیار متنوع است و آمار آن در نمودار ۱-۲ نشان داده شده است. نتایج این دو پرسش به‌طور مجزا در نمودار ۲-۲ ترسیم شده است. ستون نخست (نارنجی) درصد بالغانی است که کسی را می‌شناخته‌اند که کسب‌وکارش را در نتیجه کرونا آغاز کرده و ستون آبی کسانی هستند که کار را به‌دلیل کرونا متوقف کرده‌اند. در همه مناطق و به‌طور خاص در خارج از اروپا و امریکای شمالی، نسبت عمده‌ای از بالغان را می‌شناسند که کسب‌وکار در نتیجه پاندمی آغاز شده باشد. در امریکای لاتین و کارائیب، کشورها، به‌جز اوروگوئه، نیمی از بالغان کسی را می‌شناخته‌اند که کسب‌وکار متناسب با دوره قرنطینه و همه‌گیری را آغاز کرده باشد. در هند، عمان، آنگولا و اندونزی کمتر از یکی از ده بالغ کسی را می‌شناسد که شغلی را در این شرایط آغاز

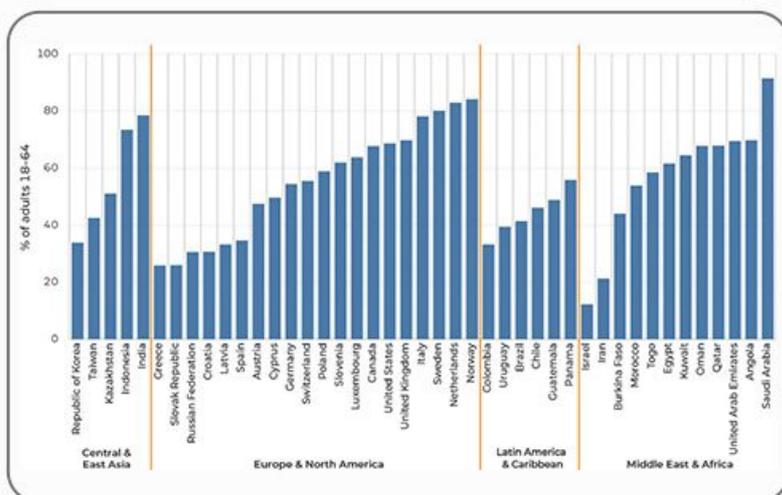
تفاوت اثر پاندمی در مناطق مختلف جهان بسیار محرز است.

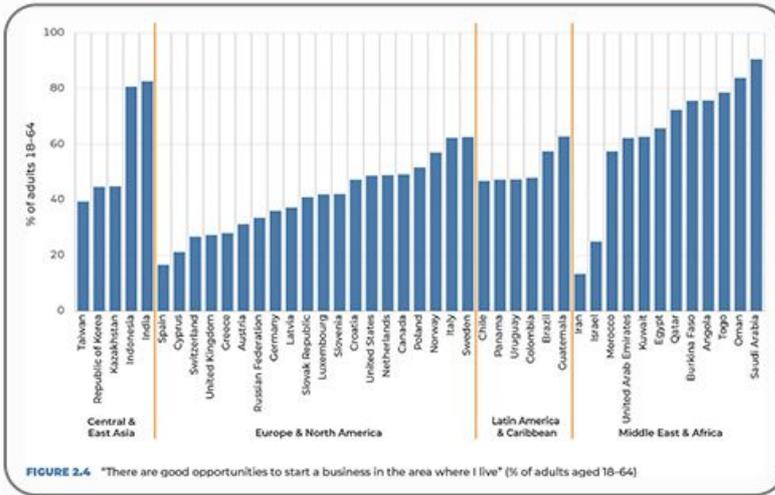
کشور	آغاز کنندگان کسب و کار	متوقف کنندگان کسب و کار
قزاقستان	۸	۵۸
اندونزی	۷۰	۷۴
ایتالیا	۷	۳۷
اسپانیا	۱۲	۴۲
لهستان	۱۲	۴۶
کلمبیا	۵۴	۵۲
شیلی	۵۲	۵۳
پاناما	۶۴	۵۴

GEM GLOBAL ENTREPRENEURSHIP MONITOR

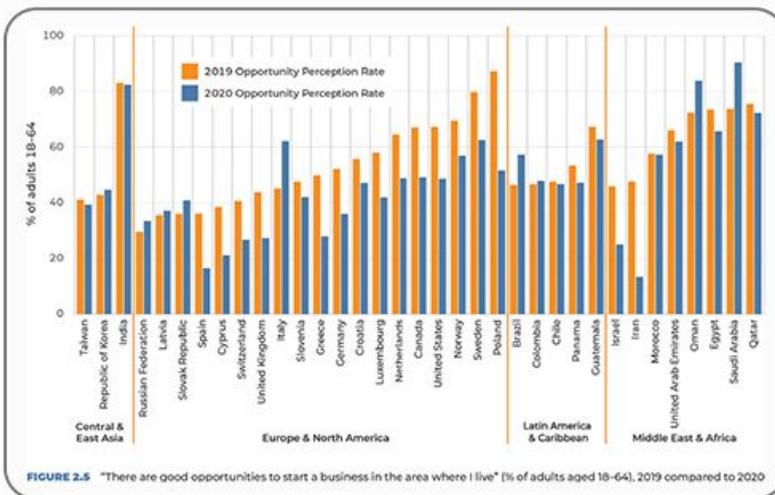
توانایی ردیابی فرصت‌ها عامل بسیار مهمی در موفقیت کارآفرین است. فرصت‌های خوب برای آغاز کسب و کار در مناطق مختلف جهان بسیار محرز است. در همه سطوح و آگاهی افراد جامعه شرایط موجود، با آنچه می‌تواند باشد، مقایسه‌کنند.

سهولت آغاز کسب و کار در کشورها
احساس مردم از اینکه آیا آغاز کسب و کار در کشورشان ساده است یا نه، در نمودار ۲-۳ نشان داده شده است. در هیچ‌یک از کشورهای اروپایی و آمریکای شمالی، با اینکه تعداد زیادی از این کشورها جزو اقتصادهای برتر جهان هستند، بیش از دوسوم مردم با سهولت آغاز کسب و کار موافق نیستند. در عوض در اندونزی ۷ نفر از ۱۰ نفر می‌پندارند که آغاز کسب و کار حتی در شرایط پاندمی ساده است. تقریباً همین تعداد (۷/۱۰) کسانی را می‌شناسند که کسب و کارش را در دوره همه‌گیری آغاز کرده باشد. در عمان ۳ نفر از ۱۰ نفر می‌گویند راه‌اندازی کسب و کار در کشورشان ساده است و در ۸ کشور، یکی از هر ۳ نفر حس می‌کند آغاز کسب و کار ممکن است.

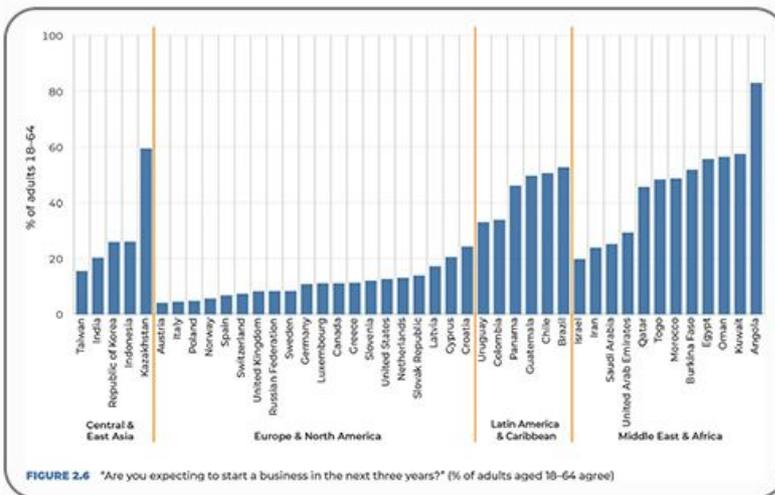

نمودار ۲-۴ نشان می‌دهد در ۸ کشور از ۴۳ اقتصاد، بیش از ۲ نفر از هر ۳ نفر موافق‌اند که فرصت‌های خوبی برای آغاز کسب‌وکار موجود است. همه این ۸ کشور در خاورمیانه و شمال آفریقا واقع شده‌اند. در ۸ کشور دیگر، یکی از هر ۳ نفر معتقد است فرصت‌های خوبی برای راه‌اندازی کسب‌وکار وجود دارد. ۶ کشور از اروپا و آمریکای شمالی و ایران و اسرائیل دیگر کشورهای این گروه‌اند.

بدون درک و تفسیر سختی‌های آغاز کار، نمودار ۲-۵ نسبت بالغان موافق با وجود فرصت‌های فراوان آغاز کسب‌وکار را در سال ۲۰۱۹ با سال ۲۰۲۰ نشان می‌دهد. تغییر فاحشی در نتایج دیده می‌شود. در ایتالیا آمار یک‌سوم و در عربستان سعودی و برزیل یک‌چهارم است. برعکس نسبت بالغانی که در این دو سال متوالی فرصت‌های خوبی برای کسب‌وکار می‌بینند، در ایران، اسرائیل و اسپانیا بسیار پایین است. تمایل آغاز کار و پتانسیل پیش‌برنده مراحل نخست کارآفرینی شاخص بسیار خوبی برای تشخیص انگیزه‌های کارآفرینانه در اقتصاد است.

نمودار ۲-۶ بالغانی را نشان می‌دهد که در سه سال آینده قصد آغاز کار دارند. بیش از ۴ نفر از هر ۵ نفر در آنگولا و بیش از ۱ نفر از هر ۲ نفر در ۲ کشور اقتصاد خاورمیانه و شمال آفریقا (کویت، مصر و عمان)، ۲ کشور در آمریکای لاتین (شیلی و برزیل) و قزاقستان کارآفرینان بالقوه هستند. تمایل آغاز کار در سایر کشورهای اروپا بسیار پایین‌تر است که نمایانگر ضعف فرهنگ‌های کارآفرینی است. در واقع، یکی از هر ۱۰ نفری که انتظار و تمایل آغاز کسب‌وکار را داشته باشد، در ۹ کشور اروپایی دیده می‌شود.